

Postanowienie z dnia 9 grudnia 1999 r.

II UKN 687/99

Ponowne doręczenie przez sąd pierwszej instancji wyroku z uzasadnieniem nie powoduje rozpoczęcia biegu terminu do wniesienia apelacji, jeżeli poprzednie doręczenie zastępcze było prawidłowe (art. 139 § 1 i art. 369 § 1 KPC).

Przewodniczący: SSN Kazimierza Jaśkowski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Jadwiga Skibińska-Adamowicz, Barbara Wagner.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 1999 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Magdaleny G. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w B. o rentę rodzinną, na skutek kasacji wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30 września 1999 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć kasację.

U z a s a d n i e n i e

Wnioskodawczyni Magdalena G. w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w B. o rentę rodzinną wniosła kasację od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 30 września 1999 r. [...]. Zaskarżonym postanowieniem odrzucono apelację wnioskodawczyni od wyroku Sądu pierwszej instancji, oddalającego jej odwołanie od decyzji organu rentowego. Przyczyną odrzucenia apelacji było wniesienie jej po terminie. Sąd Apelacyjny ustalił, iż wyrok był prawidłowo awizowany, a wnioskodawczyni nie podjęła tej przesyłki w terminie 7 dni. Datą doręczenia był więc dzień 22 lipca 1999 r. Jednakże Sąd pierwszej instancji ponownie wysłał wyrok wnioskodawczyni, został on awizowany dnia 3 sierpnia 1999 r. i odebrany z poczty przez wnioskodawczynię – według twierdzeń kasacji – dnia 7 sierpnia tegoż roku. Apelacja została nadana listem poleconym dnia 19 sierpnia 1999 r.

W kasacji zarzucono naruszenie art. 135, art. 139 i art. 372 KPC. Zdaniem wnoszącej kasację doręczenie z dnia 22 lipca 1999 r. było nieskuteczne, gdyż przebywała ona wówczas na działce u matki, a gdy udała się na pocztę, to nie chciano jej udzielić informacji, kto jest nadawcą przesyłki. Raz na tydzień wnioskodawczynie lub jej matka sprawdzały zawartość skrzynki pocztowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja nie jest uzasadniona.

Zgodnie z art. 369 § 1 KPC apelację wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem. Sąd Apelacyjny trafnie zastosował art. 139 § 1 KPC regulujący tak zwane doręczenie zastępcze. Ponieważ nikogo nie było w mieszkaniu wnioskodawczynie, to doręczyciel zostawił – zgodnie z tym przepisem – w skrzynce pocztowej wiadomość o przesyłce (awizo), a przesyłkę złożył w urzędzie pocztowym, co nastąpiło dnia 15 lipca 1999 r. Przesyłkę niepodjętą w terminie 7 dni od dnia awizowania zwrócono do nadawcy zgodnie z § 10 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 grudnia 1970 r. w sprawie doręczania pism sądowych przez pocztę (Dz.U. Nr 31, poz. 266). Przesyłka została zatem doręczona wnioskodawczynie dnia 22 lipca 1999 r. i od tej daty biegł dwutygodniowy termin do wniesienia apelacji. Ponowne wysłanie wnioskodawczynie wyroku wraz z uzasadnieniem nie jest przewidziane w przepisach postępowania cywilnego jako okoliczność powodująca przywrócenie terminu do wniesienia apelacji. Inaczej mówiąc – od odebrania tej przesyłki przez wnioskodawczynię nie biegnie na nowo termin z art. 369 § 1 KPC, bowiem doręczenie było skutecznie dokonane na podstawie art. 139 § 1 KPC. Pozostałe zarzuty kasacji są niezrozumiałe. Przepis art. 135 KPC określa miejsce doręczenia (w mieszkaniu, w miejscu pracy lub tam, gdzie się adresata zastanie), zaś art. 372 KPC w ogóle nie dotyczy strony wnoszącej apelację, jako że dotyczy on możliwości wniesienia przez stronę przeciwną odpowiedzi na apelację.

Z tych względów na podstawie art. 393¹² KPC orzeczono jak w sentencji.

=====